

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės – Litwa) – UAB „Fast Bunkering Klaipėda”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-526/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 148 lit. a) — Dostawa towarów — Pojęcie — Zwolnienie — Dostawy towarów w celu zaopatrzenia w paliwo i zaopatrzenia ogólnego jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu — Dostawy realizowane na rzecz pośredników działających we własnym imieniu]

(2015/C 354/04)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „Fast Bunkering Klaipėda”

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

Artykuł 148 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie przewidziane w tym przepisie co do zasady nie ma zastosowania do dostaw towarów w celu zaopatrzenia w paliwo i zaopatrzenia ogólnego dokonanych na rzecz pośredników działających we własnym imieniu, nawet jeśli w chwili dostawy ostateczne przeznaczenie towarów jest znane i zostało wykazane w należyty sposób, a potwierdzające to dowody zostaną przedłożone organom podatkowym zgodnie z przepisami krajowymi. Jednakże w okolicznościach takich jak te w postępowaniu głównym rzeczony zwolnienie może mieć zastosowanie, jeżeli przeniesienie własności danych towarów na tych pośredników w formach przewidzianych przez właściwe prawo krajowe nastąpiło najwcześniej z chwilą, gdy podmioty eksploatujące jednostki pływające przeznaczone do żeglugi na pełnym morzu uzyskały uprawnienie do faktycznego rozporządzania tymi towarami jak właściciele, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – A2A SpA/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-89/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Obliczenie odsetek w związku z odzyskaniem pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Odsetki proste lub odsetki składane — Przepisy krajowe odsyłające, dla celów obliczenia odsetek, do przepisów rozporządzenia (WE) nr 794/2004 — Decyzja o odzyskaniu doręczona przed wejściem w życie owego rozporządzenia)

(2015/C 354/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A2A SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Sentencja

Artykuł 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE oraz art. 11 i art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 659/1999 nie stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, tego rodzaju jak art. 24 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 185 z dnia 29 listopada 2008 r. w sprawie pilnych środków w celu wsparcia rodzin, pracy, zatrudnienia i przedsiębiorstw oraz w celu przeobrażenia krajowych ram strategicznych w działania antykrzysowe przekształconego w ustawę, ze zmianami, na mocy ustawy nr 2 z dnia 28 stycznia 2009 r., przewidującym poprzez odesłanie do rozporządzenia nr 794/2004 stosowanie odsetek składanych przy odzyskaniu pomocy państwa, nawet jeśli decyzja, w której uznano ową pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazano jej odzyskanie została przyjęta i doręczona zainteresowanemu państwu członkowskiemu przed wejściem w życie owego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Oradea – Rumunia) – Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA

(Sprawa C-110/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 2 lit. b) — Pojęcie „konsumenta” — Umowa kredytu zawarta przez osobę fizyczną wykonującą zawód adwokata — Spłata kredytu zabezpieczona nieruchomości należącą do kancelarii prawnej kredytobiorcy — Kredytobiorca mający wiedzę niezbędną do oceny nieuczciwego charakteru warunku umowy przed jej podpisaniem]

(2015/C 354/06)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Horațiu Ovidiu Costea

Strona pozwana: SC Volksbank România SA

Sentencja

Artykuł 2 lit. b) dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że osobę fizyczną wykonującą zawód adwokata i zawierającą umowę kredytu z bankiem, w której to umowie nie zostało określone przeznaczenie kredytu, można uznać za „konsumenta” w rozumieniu przytoczonego przepisu, jeżeli wspomniana umowa nie jest związana z działalnością zawodową tego adwokata. Okoliczność, że powstała wskutek rozpatrywanej umowy wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką ustanowioną przez wskazaną osobę działającą w charakterze przedstawiciela swojej kancelarii prawnej na składnikach majątkowych przeznaczonych do wykonywania działalności zawodowej tej osoby, takich jak należąca do wspomnianej kancelarii nieruchomość, jest w tym względzie bez znaczenia.

(¹) Dz.U. C 175 z 10.6.2014.